

Min Sängtan

Av Ylva Bergstad

Jag längtar efter den tid då jorden är befolkad av kärleksfulla människor som tar hand om sig själva, varandra, djuren och jorden på konstruktiva sätt. Dessa människor har kontakt med sin inre visdom, sin kärlekkraft och är trygga med att alla får det alla behöver. Det är lätt för människorna att ge till andra för de har själva fått både uppmärksamhet, närhet och förtroendet att utforska sin omgivning och förstår hur allt levande hör ihop och är beroende av varandra. Konkurrens existerar inte längre för alla vet att vinsterna för alla blir störst via samarbete. Bedömningar av varandra och av situationer har försvunnit ur människornas sinnen eftersom alla vet att det är vars och ens egen tolkning, tankar och känslor som avgör hur han eller hon upplever någon eller något, inget som hänger ihop med den andra. När människorna är helt trygga och vana med att följa sitt hjärta och sin inre röst i alla beslut kan ingen auktoritet bestämma tokiga saker över andra eller få andra att lyda order som inte är till allas bästa. Alla människor kan kommunicera sin längtan och sina behov till andra, fullt medvetna om allas fria vilja. Och önskemål till varandra om hjälp att ha det ännu bättre hörs förstås som önskemål som alla känner sig fria att säga ja eller nej till. Krav och plikter har försvunnit för länge sen.

Denna jord blomstrar med enorm artrikedom. Förutom allt ekologiskt varsamma omhändertagande av jorden så accepteras alla människor fullt ut, precis som de är. Ingen tror sig veta vad någon annan behöver bättre än hon själv vet, och alla vet att alla är lika värdefulla, viktiga och lysande oavsett ålder, längd och förmågor.

En vanlig tisdag i en 3-barns-familj börjar med att alla vaknar då var och en har sovit klart. Väckarklockor finns förstås inte, men solen signalerar när det är dag, så uppvakningen varierar med årstiden. Några vaknar långsamt i samma säng, gosar, småpratar, skrattar och kittlas. Någon tar en bok och börjar läsa innan han pratar med någon. I duschen använder jag mig av mina tankar och föreställer mig hur vattnet hjälper mig att bli ren även i sinnet. Jag påminner mig om att vattnet finns inomhus och är varmt och rent, så jag får en skön känsla av tacksamhet. Medan vattnet duschar mig på utsidan föreställer jag mig hur universums och solens ljus duschar mig på insidan. Eventuella spänningar eller smärtor duschar jag bort med ljuset och jag känner hur kroppen är fullständigt frisk, stark, smidig och vacker.

Alla väljer förstås själva sina kläder. Eftersom alla tycker om att bidra till de andra i familjen plockas frukostgrejor fram gemensamt under glädje. Den ekologiska maten uppskattas som den livgivande kraft den är och en bön eller sång inleder måltiden. Var och en vet själv bäst vad och hur mycket hon ska äta och ingen lägger sig i någon annans val. Medan kropparna fylls med näring njuter vi av gemenskap och lugn och delar med oss av vad vi kanske redan nu vet att vi vill ägna oss åt under dagen. Skriva på en bok, hjälpa grannen med tvätten, bygga vidare på lådbilen, läsa ut romanen, baka en kaka, lägga pussel... Några idéer blir till inspiration för någon annan, någon plan från igår släpps. Bordet dukas av i tacksamhet över allt vi haft att äta och att vi gjort det gemensamt. Medan jag diskar känner jag det ljumma vattnet och skålarnas form. Borstade tänder – så friska starka tänder! – och så är alla igång med något. Det kan ha gått 1½ timme sen vi började vakna, det är inte så viktigt. Vi finns kvar hemma, inomhus eller utomhus, eller åker iväg till en vän. Någon vill ha hjälp, någon vill hjälpa till, någon har en fråga, någon har ett svar, projekten fortsätter, avslutas, byts ut i ett naturligt flöde som styrs av lusten, inspirationen och kroppens behov. Inte sitta och läsa mer – hoppa studsmatta. Hungrig – baka kaka.

De flesta hungriga – dags för lunch. Vi följer matsedeln som vi gjort gemensamt. Hon som ville öva på att skriva skrev ner den. Motivationen att få sin önskemat ger kraft till 7-åringen att cykla till affären och köpa grädde till pannkakan. 4-åringen gör sylt med bär från trädgården och rårörsocker. Äggen kommer från grannens höns. Tacksamhet i sången inför maten. Lugn och gemenskap. Skönt vatten igen vid diskandet (och ingen behövde gå till brunnen för att hämta vattnet!). Trötthet i kroppen medan maten smälts så vi mediterar ihop; någon sittandes helt stilla, någon på rygg i soffan med en serietidning i händerna, någon med legobitar runt om sig. Så blir det långsamt mer aktivitet, nytt skapande, nytt lärande utifrån vars och ens egen inspiration och i full respekt för de andras sysslor. En vän hälsar på. Någon åker till en annan. Nya idéer, nya aktiviteter. Fruktskålen är tillgänglig för den som vill ha mellanmål. Alla familjemedlemmar tar ansvar själva för att ge sig det hon behöver i stunden, näring, lek, hjälp, vila, närhet... ibland på egen hand, ibland genom att uttrycka önskemål till en annan.

Dagen skapas av alla tillsammans och syftet är hela tiden att leva. Genom livet sker lärande, utveckling och växande. Men utvecklingen är inte syftet. Alla och allt är redan som det ska vara. Lugn, tillit, nyfikenhet och acceptans är naturliga medarbetare i skapandet av livet. Lyckan kommer med medvetenheten om att livet levs precis som jag vill just nu. Inget saknas. Skola? Varför det?

Tänk att samhället stöttar oss att leva livet så att allt levande gynnas och respekteras! Tänk att lagstiftningen uppmuntrar föräldrar som vill ägna mycket uppmärksamhet åt sina barn! Tänk att utbildningssystemet är inriktat på att se barn i enlighet med min längtan och att ge lärarna förhållanden som stämmer överens med deras längtan!

Med många vanliga tisdagar som ovan för många människor är min längtan redan verklighet!
